

POSTANOWIENIE

Dnia 16 września 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marian Kocon

SSA Agnieszka Piotrowska

w sprawie z wniosku Skarbu Państwa – Naczelnika Urzędu Skarbowego

w M.

przy uczestnictwie S. W. i A. W.

o wpis,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 16 września 2011 r.,

zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Okręgowego

z dnia 10 września 2010 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 10 września 2010 r. odrzucił, jako niedopuszczalną, wniesioną dnia 18 sierpnia 2010 r. skargę kasacyjną Skarbu Państwa – Naczelnika Urzędu Skarbowego w M., reprezentowanego przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa, od postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 22 kwietnia 2010 r. w sprawie III Ca 304/10 o wpis do księgi wieczystej. Wyjaśnił, że uczestnikom postępowania mylnie doręczono dnia 18 czerwca 2010 r. odpis postanowienia w sprawie III Ca 304/10 wraz z uzasadnieniem w sprawie III Ca 305/10. Wobec tego, zgodnie z zarządzeniem sędziego z dnia 2 czerwca 2010 r., wnioskodawcy (Skarbowi Państwa – Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w M.) doręczono dnia 25 sierpnia 2010 r. uzasadnienia w sprawach III Ca 304/10 i III Ca 305/10 z wyjaśnieniem o wcześniejszej omyłce. Skarga kasacyjna, wniesiona dnia 18 sierpnia 2010 r., jest zatem – zdaniem Sądu Okręgowego – niedopuszczalna jako przedwczesna.

Wnioskodawca, reprezentowany przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa, wniósł zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 10 września 2010 r., zarzucając naruszenie 398⁶ § 2 w związku z art. 398⁵ § 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Prokuratoria Generalna wniosła wprawdzie ponownie 20 października 2010 r. skargę kasacyjną od postanowienia w sprawie III Ca 304/10, a dnia 21 października 2010 r. skargę kasacyjną od postanowienia w sprawie III Ca 305/10. Nie oznacza to jednak, że wcześniej wniesiona skarga kasacyjna z dnia 18 sierpnia 2010 r. powinna być odrzucona jako przedwczesna. Strona nie może bowiem doznawać ujemnych konsekwencji błędu sądu, zwłaszcza, że art. 398⁵ § 1 k.p.c. nie wprowadza rozróżnienia na doręczenie prawidłowe i omyłkowe, a art. 398⁶ § 1 k.p.c. nie przewiduje odrzucenia przez sąd drugiej instancji skargi wniesionej po omyłkowym doręczeniu stronie uzasadnienia wprawdzie w innej, ale niemal identycznej sprawie. W niniejszej bowiem sprawie w ogóle trudno jest mówić o omyłkowym doręczeniu, skoro uzasadnienia

w sprawach III Ca 304/10 i III Ca 305/10 są niemal identyczne i różnią się w zasadzie tylko sygnaturą sprawy. Wprawdzie Sąd Najwyższy przyjął w postanowieniu z dnia 26 kwietnia 2001 r., II CZX 146/00 (OSNC 2001, nr 12, poz. 180), że odrzuceniu przez sąd drugiej instancji podlega skarga kasacyjna wniesiona przed doręczeniem stronie odpisu orzeczenia z uzasadnieniem, jednak ze wskazanych wyżej powodów taka sytuacja nie miała miejsca w niniejszej sprawie.

Z przedstawionych powodów orzeczono, jak w sentencji (art. 394¹ § 3 k.p.c. w związku z art. 398¹⁵ § 1 k.p.c.).